

Izhaja vsak petek dopoldne. Izdaja konsorcijski
Malega lista. Naslov: Mali list, Trieste, ca-
sella centro 57. — Urad: via Imbriani 9-III.

Odgovorni urednik: dr. L. BERČE.

POSAMEZNA ŠTEY. 30 STOTINK.

NAROČNINA za celo leto 10 L., pol leta 5 L.,
četrt leta 3 L. — IZVEN ITALIJE celo leto 24 L.,
pol leta 12 L., četrt leta 6 L.

MALI LIST

TEDNIK ZA NOVICE IN POUL

ALI LIST - Trieste - C. Co.
LICEJSKO KNJIZICA (1)
M. JUBIL. vsaka beseda v na-
stanku 40 stotink beseda; z
UKAMI 50 st. beseda. Pri stalnem
oglašanju primeren popust.

Mali koledar.

Petek, 24.: Presv. Srce Jez.;
Janez Krstnik. — Sobota, 25.: Vi-
ljem; Henrik. — Nedelja, 26.: Janez in
Pavel. — Ponedeljek, 27.: Hema; Ladi-
slav. — Torek, 28.: Irenej; Leon. —
Sreda, 29.: apostola Peter in Pavel. —
Četrtek, 30. junija: Spomin sv. Pavla. —
Petek, 1. julija: Presv. Rešnja kri; Teo-
bald. — Sobota, 2.: Mar. obiskovanje.

MALE NOVICE.

Tudi Trst dobi podeštata.

Dozdaj smo imeli v Trstu le občinske
komisarje, nastavljene od prefektore.
Odkar so vpeljani podeštate, pride sedaj
prvič pravi naslovni podeštata v naše
mesto. Imenovan je general Jurij Nobili,
komendant in generalmajor fašistov-
ske milicije. Nobili je rojen v Firencah
l. 1863., ima torej 64 let. Po poklicu je
topničarski general-brigadir in se je
udeleževal raznih vojni nastopov zlasti
pa zadnje velike vojne proti Avstriji.

Sami atentati.

Koj po umoru poslanika Vojkova v
Varšavi izvršili so nasprotniki boljšev-
iške vlade drug atentat v Leningradu
(Petrogradu). Ko je neki odbor komuni-
stične stranke imel sejo, sta prišla noter
dva neznanca in vrgla bombo. Ranjenih
je bilo 26 oseb. Na zasledovalce sta stre-
ljala z revolverji in tako ušla. Istočasno
je bil v Minsku ubit policijski načelnik
s svojim pribočnikom ravno ko je hotel
aretirati nekega sumljivega Poljaka. Tisti
Poljak je potem pobegnil.

Preganjanje katoličanov v Mehiki.

V Rim so prispela nedavno sledeča
najnovejša sporočila: v mestu Tabuca je
bil mlad katoličan na križ pribit in na
križu ustreljen. V Gvadalahari so nekega
duhovnika s petrolejem oblili in živega
zažgali. V mestu Mehiki je bilo zaprtih
17 duhovnikov. Te so gnali na pokopa-
lišče, jih postrelili in zakopali, nekatere
še predno so izdihali. Enemu krvniku
se je od groze pamet zmešala, ko je pri
tem sodeloval.

Popoln solučni mrk.

Na dan sv. Petra, 29. t. m., bo solnce
mrknilo. Mrk se začne ob 5. zjutraj in
bo najjačji ob 6.20. Pri nas bo mrk samo
delen, a v severnih krajih popoln. V
liste kraje so se podale trume znanstve-
nikov, da bodo opazovali solučno «koro-
no» (žar, ki se vidi okrog temne ploskve,
ko je mrk popoln).

Lucetti.

Dne 11. junija je posebno sodišče izreklo
svojo obsodbo nad Gino Lucettijem, ki
je lani 11. septembra vrgel bombo proti
Mussolinijevemu avtomobilu. Obsojen je
bil na 30 let težke ječe, njegova tovariša
anarhista Sorio na 20 in Vatteroni na
18 let mesecev ječe. Vsi izgube tudi
državlanske pravice.

Sovražstvo je hudičevo.

V Leobnu na Štajerskem se je zgodil
pač redek slučaj. Star penzionist je mo-
ral odstopiti neko službo drugemu, ki
je imel vojaški certifikat, torej prednost.
Od tedaj ga je sovražil. Ko je ta umrl,
je prišel v hišo in ga na mrtvaškem odru
oklofotal. Zadeva je prišla pred sodišče,
ki je nespravičnega nasprotnika obsodilo
na 14 dni zapora. Mož je gotovo velik
«dohtar», pa je mislil, da za klofute, pri-
soljene mrtvim, ni paragrafa. Pa se je
paragraf našel in prav je.

Prvi bodo zadnji.

Boljševiška stranka v Rusiji je imela
nedavno neko sejo, na kateri sta bila iz
stranke izključena Trocki in Zinovjev. V
stranki bodo ostali nazadnje samo še
Luka Brus, Janez Popit in Jur s Kamna.

Kdor z mečem dela, z mečem pogine.

Zgodbe ruskega diplomata.

Umor Vojkova, ruskega poslanika v
Varšavi, je razburil Rusijo in Poljsko do
skrajnosti, a vzbudil je tudi drugod ne-
navadno zanimanje. Listi so zdaj obja-
vili tudi zgodbe iz preteklosti Vojkova
(ali Volkova, kar je baže pravilno).

Vojkov je prišel v Rusijo skupaj z
Ljeningom iz Ženeve leta 1917. Po boljšev-
iškem prevratu je postal komisar za
prehrano na Uralu in sicer v Jekaterin-
burgu. Tu je bil soudeležan na zverin-
skem umoru carske rodbine. Nakazal je
kot «komisar prehrane» 175 kg žveplene
kisline in 300 l bencina, s katerimi so
polili trupla umorjenih članov carske
rodbine in jih potem sežgali ter zakopali
v nekem gozdu pri Jekaterinburgu.
To nakazilo se je slučajno ohranilo in
je priloženo znanemu poročilu sodnika
Sokolova, ki je pod Kolčakovo vlado to

zadevo proučeval in preiskoval. Vojkov
je takrat v gledališču damski družbi na
uprašanje o usodi carske rodbine izja-
vil: «Svet nikoli ne bo izvedel, kaj smo
z njimi storili». Pozneje je bil Vojkov
kakor vsi ostali udeleženci tega umora,
odlikovan s premestitvijo v Moskvo. Ker
je znal dobro francosko in nemško, je
prišel v zunanji komisariat, odkoder
je bil naznačen v Varšavo. Tu ni imel
prijetnega stališča in njegove žene niso
pabili v nobeno družbo ali na diplo-
matski ples. Vojkov je bil jako zgovoren,
velik veseljak in prijatelj razkošnega
življenja ter strasten avtomobilist. Radi
udeležbe pri umoru carjeve rodbine so
ga monarhisti strastno sovražili. Bil je
izmed udeležencev tega umora edini, ki
je dobil nameščenje v inozemstvu.

Deško semenišče v Kopru.

Blagoslov novega poslopja.

V starodavnem Kopru je bil že dolgo
let konvikt ali zavod za mladeniče, ki so
obiskovali javno gimnazijo. Konvikt je
bil last poreško-puljske škofije; njega
namen je bil, da bi se dečki pripravljali
na vstop v duhovsko semenišče in se
posvetili duhovskemu poklicu, ko bi
dovršili gimnazijo. V zavodu so bili tudi
gojenci tržaške škofije.

Po vojni se je v zavodu osnovala
lastna notranja gimnazija, tako da imajo
gojenci v hiši ne samo stanovanje in
hrano, ampak tudi šolo. Nižjih pet razre-
dov se po italijanskem običaju zove
«gimnazija», višji trije pa «licej».

Letos je bilo v zavodu vsega skupaj
108 dijakov iz tržaške in poreške ško-
fije. Od teh 108 je 30 Hrvatov in Slo-
vencev. Najvišji razred je bil letos 7.
(2. licej), s prihodnjim letom bo zavod
popoln.

Stavba, v kateri se je dozdaj nahajal
konvikt, ni mogla več zadostovati vsem
zahtevam in škofje so pravočasno skr-
beli za povečanje. Ker sami niso imeli
zadostnih sredstev, so se obrnili na sv.
Očeta. Sv. Stolica je celotni zavod pre-
vezela v svojo last in darovala 300 tisoč
lir za zgradbo novih prostorov.

Letos je bila zgradba dokončana in dne
20. junija vršila se je velika slovesnost
v Kopru. Prisostvovali so trije škofje:
mons. Fogar, tržaško-koprski škof —
mons. Pederzoli, poreško-puljski škof —
in mons. Bartolomasi, sedaj škof v
Pinerolu, svoj čas v Trstu. Navzoči so
bili tudi svetni dostojanstveniki in ve-
liki duhovščine.

Novemu zavodu želimo božjega bla-
goslova, da bi prosperal in vzgajal nove
duhovniške generacije v duhu evangelija,
brez političnih tendenc le v slavo Jezusa
Kristusa, v povečanje vesoljne Cerkve,
v blagor neumrjočih duš, na razcvet
krščanske civilizacije.

Pa je le profesor.

Kdo se ne spomni na moža, ki je zgu-
bil spomin ter biva v turinski umobolnici?
Žena na vojski zgubljenega profes-
orja Canella ga spoznava za svojega
moža, policija pa bi rada v ti osebi imela
v rokah črkostavca Brunerija, kateri ima
več neplačanih računov i policijo. Ko-
mendator Fran Canella, glavar Canellove
družine, se je obrnil na državnega prav-
nika, naj z energičnim nastopom naredi
konec te zmešnjave. Vse kaže, da je umo-
bolni mož res profesor Julij Canella in
da bo družina rešena mučne negotovosti.
Brunerija pa bo treba še loviti.

Trhle veje in gniloba debla.

Naš narod po večini mnogo bere in
dobro bere. Skoro v vsaki hiši dobiš
dober časopis, v vsaki družini malo
knjižnico.

A še jih je med nami nekaj, ki jim je
naše domače časopisje deveta briga in
knjige naših domačih književnih pod-
jetij španska vas. To so trhle veje na
narodnem deblu!

Naravnost gniloba debla pa so tisti
naši ljudje, ki potrosijo desetake za
umazane frimasonske ilustracije in bro-
šure — raje ko da bi s par lirami naro-
čili domač časopis ali pristopili kot čla-
ni v domačo književno družbo n. pr.
Goriško Mohorjevo družbo!

Krepka starost.

Na Savi pri Littiji biva gospa Elizabeta
Vilkovec. Rojena 1. junija 1827. je letos
praznovala stoletnico. Vsak dan gre v
cerkev — brez palice, bere droben tisk
in tudi sliši dobro. Ta ima res železno
zdravje.

ZANIMIVOSTI.

Konec slavnega samostana.

Pečorskega samostana pri Kijevu, zi-
belke ruskega krščanstva ni več. Ukrajins-
ka vlada je proglasila vsa cerkvena
poslopja in podzemlske jame, kjer so
živeli in počivali nešteti svetniki, za
muzej. Nameščeni bodo tukaj: muzej za
verske starine, restavracijska delavnica
za raziskavanje ruskih ikon, muzej sta-
rinskega denarja, muzej ukrajinske
ljudske umetnosti, revolucijski arhiv,
nekdanja samostanska in metropolitova
knjižnica itd. Nekdanja poslopja za me-
nihe in romarje bodo služila za tiskarno
in pomožne delavnice. Obstojala bo tudi
šola za podivjane otroke. Vse «nezapo-
sleno osebe», to je ostanki nekdanjih
samostanskih bratov bodo izgnani s 1.
junijem t. l. Znanstvene zbirke se bodo
preselile pozneje. Zato hitijo že zdaj
zasesti romarska zavetišča delavci iz
Kijeva, katerim ne gradi vlada novih
stanovanj.

Polna cerkev.

Dva protestantovska pastora sta se
razgovarjala. «Moja cerkev je vsako ne-
deljo bolj prazna», je rekel prvi. «Moja
je pa vsako nedeljo bolj polna», je dejal
drugi. «Kako je vendar to?» — «Sem
nadzornik jetnišnice».

Pijte kakao De Jong's!



MIHEC: Na nebesu se znamenja vrste,
utrinki, solčni mrk, kometi.
V davni so se bali jih ljudje,
od čudenja hoteli skopneti.

JAKEC: Mi prosvetlenci nove dobe te
nebesnih znamenj nič se ne bojimo.
Navajeni smo že na vse gorje
in če ga ni, ga sami povzročimo.

Največji in najmanjši list na svetu.

Največji list v Evropi po nakladi je
angleški «Daily Mail». Proda dnevno čez
dva milijona primerov. Vsaka številka
šteje 24 strani drobnega tiska poleg ilu-
strovane priloge. Ameriški «New York
Herald» natisne dnevno po 48 strani.
Zato pa zasluži pozornost tudi nasprot-
ni rekordi. Najmanjši list na svetu je
«Journal for my Father». Postavi in na-
tisne se dnevno v enem izvodu (tudi ob
praznikih) na pisemskem papirju v do-
mači tiskarni gospe Alice Dance, hčere
starega arhitekta Dancea v Johannesburgu
v Južni Afriki. Gospod arhitekt šteje
devet križev, ohranil pa je jasno pamet
in vid, čeprav zna čitati le bolj debele
črke. Njegova edina hči, ki je tudi že
preko 60 let stara, skrbi za očetovo raz-
vedrilo. Noče pa, da bi imel njen oče
mračne misli. Zato tiska poseben dnev-
nik zanj, v katerem izpušča vse umore,
zločine, politične prevrate in natisne le
dobre vesti. Na ta način misli stari go-
spod Dance, da je življenje na svetu
vedno lepše. Hvaležen je Bogu, da se je
vse izpremenilo v sedanjih časih na
boljše. Mar ni vredno natisniti iz tega
vzroka edini primer tega najmanjšega
dnevniaka?

Riba s tremi srci.

V zalivu Monterey v Kaliforniji živi
neke vrste jegulja, ki ima tri srca; pravo
srce je na navadnem mestu, eno v repu,
eno pa ob hrbtenici. Vidi nič, a izborna
čuti. Če vržeš najmanjšo reč v vodo, ta-
koj priplava tja. Požrešna je tako, da ni
poleg nje nobene druge ribe v vodi, vse
požre.

Nova dota.

Neki pariški dnevnik je na vse svoje
bravce razposlal vprašanje, kakšne dote
si želijo od svojih nevest. Izkazalo se
je, da večina mladih ženinov vzame raje
tako nevesto, ki zna kak poklic, kot pa
takozvane «meščanske» hčere, ki imajo
nekaj denarja po dosti domišljavosti.

Prvo sv. obhajilo na smrtni postelji.

Lani je v Londonu umrla 84 letna go-
spa Toulmin Flood. Bila je vse življenje
protestantinja. Na smrtni postelji je pre-
stopila v katoliško cerkev in z velikim
hrepenenjem prejela prvo in zadnje sv.
obhajilo. Pokojnica je bila vnukinja ve-
likega spreobrnjenca in kasnejšega kar-
dinala nadškofa Manninga.

Zavarovanje proti dežju.

Na Nemškem so ga vpeljali. Če greš
na počitnice, se lahko zavaruješ za vse
deževne dni in ti zavarovalnica za take
dni izplača gotovo vsoto. Klub, ki na-
pravi izlet, se tudi lahko zavaruje; če
je lepo, ne dobi nič, če je grdo, dobi za-
varovalnino.

Kako je s politiko.

Jugoslavija.

Ni dolgo, odkar obotoja država Srbov, Hrvatov in Slovencev; še celih deset let ni minilo: toda noben Jugoslovian nima tako dobrega spomina, da bi mogel iz glave naštetih povrsti vse vlade, ki so se v teh letih zvrstile. Le par glavnih oseb je tako znanih, da vsak ve zanje: Pašič, Protič, Ljuba Jovanović, Ljuba Davidović, Kumanudi, Marinković, Svetozar Pribičević, Korošec, Radič, Žerjav itd. Vse to se v pisani procesiji vrsti in preriiva.

Samostojni demokratje.

Ta stranka je svoj čas veliko obetala. Njena posebnost je bila v tem, da so se v nji družili politiki vseh treh narodov: Srbov, Hrvatov in Slovencev. Žalibog pa je ta dobra stran ostala preveč v senci. In še to reč je stranka sama zlasti v Sloveniji spravila ob kredit, ko je začela pretiravati pojem državnega edinstva po starokopitnih vzorcih latinskih narodov. Prenapeteži so hoteli, da ne boji ne Srbov, ne Hrvatov, ne Slovencev, ampak samo državno puncirani Jugoslavo. To idejo so Srbi brž odbili, Hrvatje so se razjezili, pri Slovencih pa se je nekaj zaostale starozavezne inteligence oprijelo te novotarije, a v širše plasti naroda ideja ni našla poti.

Samostojna demokratska stranka je imela drugo neozdravljivo hibo v tem, da je bila najbolj izrazita zastopnica velekapitala, Industrijski in bankirski krogi so videli v nji svojo stranko, stranko, ki bo odločno in brezobzirno zastopala kapitalistične interese. To nado «boljših krogov» je stranka izpolnila, a jasno je, da je pri tem napravila zaupanje pri delavcih in kmetih.

Največjo pomoto je naredila stranka samostojnih demokratov, ko je na francoskem dvorišču pobrala iz nekega kota zavaljano staro cunjjo ter jo nataknila na drog kot bojno zastavo: boj proti katoliški cerkvi. Tudi ta boj ni stranki prinesel časti.

Zelo nepolitično je stranka ravnala tudi tedaj, ko je začela posnemati snopirijo in je ustanovila strahovalno organizacijo. Ta organizacija je naredila par čisto nepotrebnih nasilstev, pa se je ljudstvo odvrnilo od nje in od samostojno-demokratske stranke.

Radičevščina.

Zdelo se je, da je Radičeva stranka mogočna, velika in silna: stranka kmečkega ljudstva, katero hoče po zakonitih potih priti do tiste politične veljave, ki mu pritiče po številu duš in po gospodarski moči, s katero razpolaga.

V resnici pa radičevščina ni bila nobena prava stranka, bil je le bolj Radič,

mož čudovitih sposobnosti, preroške zgovornosti in godčevskega značaja. Množice so drle za njim, ker jih je omamljal s svojim govorjenjem, toda z govorjenjem se je vsa radičevščina tudi končevala. Program je bil samo splošen: Vse za kmeta! Kmet imej besedo v državi! Kmečka republika! Nič davkov! Nič vojašine! In tako dalje. Tak program nima stvarne vrednosti. Ko je prišla Radičeva, sicer zelo številna stranka, na vladno, se je izkazalo, da sploh ne ve, kako se za kmeta dela. Za ministrsko mizo se ne more vpiti; treba je delati. Tu se jim je zateknilo.

V zadrego pa Štefan Radič ne pride; če ena «viža» ne gre, zagode koj drugo, bolj poskočno. On nosi vedno v žepih dve bombi: prva je «republika», druga je «farška bisaga». Če on in njegovi ne znajo voditi stvarne politike, je krivda ali na kralju ali pa na «farjih». In tako ima mož vedno dovolj snovi, da piha ljudem na srce in jih potolaži, češ glejte, jaz bi naredil mnogo dobrega za narod, ako ne bi bilo toliko hudobije na svetu.

A vsi pomočki Radiču ne morejo pomagati za stalno. Kakor pena se je vzdignila njegova stranka in kakor pena se bo razpihnila. Med lastnimi pristaši ima vse polno koristolovcev in prikritih ali očitnih nasprotnikov. Tako se mu stranka krha zdaj na levi, zdaj na desni. Svoječasno smo poročali, kako ga je zapustil Nikič, zdaj pa je Šuperina naredil hrup in v listih javno napadel Štefana Radiča.

Prihodnje volitve sicer ne bodo še strle Radiča, a prav tako je gotovo, da njegova pot gre navzdol.

Radikalci in demokratje.

Radikalci so čisto srbska stranka. Sicer so se proglasili za splošno državno stranko in imajo strankarske odbore tudi med Hrvati in Slovenci, vendar pristašev ni veliko več kakor odbornikov. Med srbskim narodom pa je ta stranka prva in zelo vplivna. Izrazitega socialnega in gospodarskega programa nima, oziroma ga ne uporablja za agitacijo. Med Srbi je razmeroma še malo tovarniškega delavstva, kmet pa je gospodarsko precej trden, a politika mu je španska vas. Vsa moč stranke je v osebnostih — med narodom v podeželskih magnatih, ki ljudem dopovedo, v katero skrinjico treba vreči kroglico — v državni upravi pa v parlamentarnih in bančnih mogočnikih, ki kretajo državno ope. Med temi je bil Pašič posebno vse-mogočen. Zdaj ko njega ni, so prišle nad stranko težje poskušnje. Proti stranki je precejšnje nasprotstvo na dvoru, ki je vesel, da je radikalski vse-mogočnosti en rog odletel. Drugi močan nasprotnik pa je Davidovičeva demokratska stranka.

Radikalci in demokratje se smatrajo za dve osnovni državni stranki in si skušajo politični sistem prirediti tako, da bi vladna oblast kakor žoga vedno priletela v naročje ali prvi, ali drugi «državni» stranki, nekako tako kot imajo urejeno Angleži kjer se «konser-vativci» in «liberalci» presedaajo od časa do časa ter drugi drugim ogrevajo vladne sedeze.

Nezadovoljstvo.

Liberalni parlamentarizem doživlja krizo po vsej Evropi. Kjer so narodi globlje v brezverskem liberalnem blatu, tam je večje nezadovoljstvo s parlamentarizmom, ki se je iz demokratične, svobodoljubne naprave izvrgetel v lahkomi-selno igrakanje, slepomišnje in koritarstvo. Ker je v Jugoslaviji framasonstvo in liberalstvo precej krepko, se tudi parlamentarna bolezen v enaki meri občuti. Radičevščina n. pr. je tako slepomišnje, pa tudi radikalna in demokratska stranka imata svoje težave zlasti s koritarji, ljudmi, ki se obešajo na strankarski voz išočo le zase koristi, služb, časti, denarja. Le taki potem vedno kaj mešajo, nergajo, spletkarijo in vodo kalijo, da ribarijo zase in za svojo žlahto. Iz tega prihajajo večne vladne krize; minister, ki danes priseže in službo nastopi, komaj nekoliko prelista po službenih papirjih, pa jutri ga že nova kriza vzdigne s tega mesta.

Take in podobne težave so vzele par-

lamentu nekdanjo veljavo in ugled. Začelo se je gibanje proti demokraciji za absolutizem, diktaturo in kaj takega.

Vendar je treba priznati, da se tekom osemletnega razvoja razmere v jugoslovanski skupščini niso poslabšale. Nasprotno: razni pojavi kažejo na to, da gre na bolje. Zato tudi ideja diktature ne more dobiti rodovitnih tal.

Vlada Vukičević-Marinković je bila tam za Velikonoč imenovana s tem namenom, da bi se našla podlaga za večjo stalnost in trajnost. Oba ministra sta si naložila, da bošta ustanovila novo «državno» stranko iz pristašev radikalne in demokratske stranke. Kako se jima bo to delo spešilo, se ne more z gotovostjo reči, v vsakem slučaju pa ostane obvarovano načelo parlamentarizma in demokratičnih svoboščin. To je dokaz, da se stvari razvijajo na dobro.

Nove volitve.

Z dosedanjim skupščino Vukičević in Marinković ne moreta vladati, ker sta oba v zameri vsak pri svoji stranki, Vukičević pri radikalcih, Marinković pa pri demokratih. Zato sta že ob nastopu vlade poslancem dala počitnice. Sedaj sta pa dosegla od kralja, da je sploh razpustil skupščino z ukazom z dne 15. junija. V smislu zakona morajo se takoj razpisati nove državnozbornske volitve. Dan volitev je določen na 11. septembra. Po celi državi so stranke naglo začele z volivnimi pripravami.

Kaj nam z dežele pišejo

VOLČJA DRAGA.

Od nekdanj smo vajeni tod spoštovati praznike in jih še spoštujemo. Žalibog pri delih na železnici praznikov nič ne poznajo. Domači delavci sicer praznujejo, a vnanji pa kar delajo, seveda tudi po sili, ker drugače jim mama ne da jesti. Tako so reveži na vse strani v strahu.

V torek 14. t. m. je tukaj umrl Jožef Nardin, lesni trgovec v Volčji dragi in Dornbergu. Bil je poštenjak in blaga duša. Naj mu sveti večna luč!

V nedeljo 12. t. m. so imeli nogometaši iz Volčje drage in Bilj vaje na Volčji dragi pri opekarni g. Koglota. Pri igrišču so še nekatere jame in žoga je padla v tako jamo. Ivan Žgonik je hitro planil za njo, da jo reši, pa so morali potem drugi reševati njega in žogo iz jame.

STUDENO.

V nedeljo na praznik presv. Trojice je nudila naša vas izreden prizor. Glumači so se utaborili na Repačah z nekakim starim vretenom in vlekli iz nerazodnega ljudstva lire. Marsikatera hiša nima niti za sol, a za vrtljak je moralo biti. Pohujšlive kratkotrile so dajale vsega obžalovanja vredne zglede. Prigodile so se take reči, da je moralo ljudstvo oči povešati. Zvonovi pa so zaman klicali k popoldanski službi božji, po kateri se moli tudi «libera» za mrtve, kakor je to star običaj na to nedeljo. Korporativno so bile zastopane vasi Bel-

sko, Strmea in Studeno. Vsa čast gorenjski mladini, ki tako divjo zabavo obsoja. Kod je neki hodil Deseti brat, da tega ni videl.

REŠKA DOLINA.

Naročnik iz Podgraj piše mimogrede: Tu v naši dolini nam slabo kaže. Vreme je vedno mrzlo in letina ne obeta kaj prida. Zasluzka ni nič. Gostilničarji se jokajo, da ni dohodka. Plesa ne bo. Sicer je pa ob nedeljah in praznikih še vedno dokaj živahno po gostilnah in se mečejo hudičevi pildki.

DANE-KAČIČE.

S poštnim uradom v Lokvi nismo nič zadovoljni. Želeli bi več reda glede uradnih ur in bolj spešno dostavljanje raznovrstnih pošiljatev. Poštno ravnateljstvo v Trstu prosimo, naj to reč uredi na bolj ali pa naj nas preloži pod poštni urad v Divači.

Skrbna mati

daje svojim otrokom kakao **DE JONG'S** da čvrsto rastejo in zdravi ostanejo. To je prvovrstno krepilno sredstvo za majhne, za stare in za take, ki so prestali bolezen.

PODLISTEK.

Jindřich Š. Baar

(Prevedel Grušenjka)

Otroci.

«Človek mora zvedeti to od tujih ljudi», je kričala Fanda. «Kar bojim se semkaj priti, tako gledajo ljudje na človeka. Strežejo vam in se boje, da bi vas ne odnesli», se je osorno zasmejala. Njim, katerim ste vse dala, ni nič mar, da bi vi zdaj šla... Pa le mučite jih, nalašč jim dolgo bolehaite. Marjanca že kriči po vasi, kakšno breme si je naložila na ramo ko si je vzela Francka in mater — Pri teh besedah so njene oči zasledujoče plesale po sobici. «No, pajčevine imate tu precej», je spet začela; «Mlada bi se morala sramovati; da bi vam vsaj tla omila in — mamica — saj ci ne boste tega več nosila», ji je naenkrat upadel glas. Eno obleko bi mi lahko dala, predelam jo za otroke», in je že stekla h skrinji.

Nekako po enem tednu je prišel Vinček. Dišal je po žganju in kričal že na veži. «Prišel sem obiskat svojo mater,

baje da slabo ravnajo tukaj ž njo!» Bolnica se je tresla pred obiskom svojega lastnega otroka. «Da vas pošljejo v bolnišnico, mi je pravil nekdo na vasi», je vpil prav nad posteljo Vinček. «Prišel sem, da bi vam dokazal, da sem vaš sin in da je meni, meni pritakala bajta. Jaz vas ne bi spodil, razun če bi mene ne pognali ven, kakor so me iz kovačnice. V bolnišnico pa jim nikar ne hodite. Tu imate izgovorjeno mesto; ne ognite se jim, ne in ne. Náme pa ne zabite; zame je vse dobro, imam pet otrok. Žena mi je rekla: Pojdi k materi predno umre, naj nam da kakšno obleko».

Dohnalka je pokazala z roko na skrinjo in zaprla oči. Ni hotela gledati, kako si sin izbira obleko in perilo in si povezuje culo.

«Ta je pa lump, kaj?» so si pravili drugega dne ljudje, «zadnjo srajco je materi pobral, še povlako za pernico je vzel in vse poprodal za žganje».

«O Bog, o Bog! Njo da bi že Bog vzel k sebi; ta pa ima otroke!»

«Sama je tega kriva! Zakaj jim je dala? Zdaj bi imela čas razdajati».

«Ta starka ima dušo v telesu počez: noče in noče mreti», se je hudovala

mlada Dohnalka. «Ko bi že bilo po nji! Vzeli bi v sobico najemnika, plačeval bi in bil bi vsaj vžitek —». Te trde in neumljene besede je starica večkrat slišala tudi na postelji, a je molčala in prenašala. Prijazno se je vsakokrat nasmešnila, ko ji je Francek prinesel juhe, ali bolj vode. Poprašal jo je po zdravju, ji postregel in je spet šel na delo. Čutila je, da ne more to dolgo trajati. Dihanje je postajalo težje, jesti ni več mogla, le žeja jo je močno mučila.

«Ne pustim vas tja!»

«Rada bi vedela, zakaj bi ne smela k lastni materi».

«Kar vzemite si jo a nikar ne hodite k nji krast».

«Kdo ji krade?»

«Ne delajte se tako sveto. Mislite, da ne vem, kako nosite pod predpasnikom obleke od nje, suknje, robce, nogavice. Sramota je to, še v rakev ne bo imela kaj obleči. Samo srajce ima še, vse drugo ste ji že pobrali».

Dohnalka je slišala to. Fanda se preprija z Marjanco na veži... glej, ničesar, ničesar nima več... Še obleke za v rakev ji niso pustili... V glavi se ji je

potemnilo... Ko je prišla po trenotku v sobo Fanda vsa razjarjena, je našla mater že trdo — mrtvo. Za trenutek je bila osupnjena, potem pa je hitro pograbila z mrtve vrhnjo plahto, jo povila in zbežala od Dohnalovih. «Mama je mrtva», še kričala na Francka, ki je šel počasi iz vasi proti domu.

«Ko bi le bilo res», je pomislil Francek in čutil, kako bi se potem oddahnil. Kakor med mlinskim kamnom je bil. Rad je imel mater in rad ženo, a obeh ni smel imeti rad; žena ga je čuvala in se celi dan emerila, ko je materi postregel. «Trn iz noge bi mi Bog potegnil, ko bi jo vzel k sebi», in kakor da bi mu res lažje postalo, je stegnil korake, da skoraj stekel je k svoji bajti in naravnost v sobico. Duri so bile še na stečaj odprte, kakor jih je pustila Fanda, na postelji pa je nepokrita, v srajci in spodnjem krilu ležala, podobna šopu cunj, njegova ranjka mati. Kakor strela je prešinil ta pogled njegovo srce in se je razjokal na glas. Strt je pokleknil k postelji, sklenil roke in zaril glavo v slamnico; njegove jokajoče vzdihne je bilo daleč čuti.

(Dalje prihodnjič).

Iz BOLJUNCA.

Da ne bo vedno le kaj slabega brati o Boljuncanih po raznih časopisih. Vam hočem, g. urednik jaz nekaj dobrega in vsodbudnega sporočiti o njih.

Procesija sv. R. T. se je izvršila v Boljuncu nad vse slovesno in v najlepšem redu. Vršila se je jutraj ob 7. v prijetnem hladu. Se pa tudi nikjer v Bregu ne more procesija tako lepo razviti kakor pri nas, kjer so ravna pota in lep, prostori, trgu podoben prostor sredi vasi «na Gorici». Udeležba je bila, če vpoštevamo dejstvo, da so morali tovarniški delavci večinoma iti na delo, zelo velika. Lepo je bilo videti dolgo vrsto fantov in mož. Bili so navzoči župani in zastopniki starih. Okna so bila skoro povsod okusno okrašena in razsvetljena. Pevci pod večjim vodstvom g. Venturinja so z navdušenjem prepevali.

Pohvalno je treba omeniti tudi godbo. Svirala je prav pridno in kar je bilo najlepše, vmes tudi evharistične pesmi. Tako je prav, to dostojnost in svečanost procesije silno dviga in povišuje. Hvala ji! Ima dobre mlade moči in če se bo vstrajno vadila, obeta še veliko. Želeli bi bilo, da se poprime tudi resne glasbe ne samo za ples, da nas kakšen dan preseneti in razveseli s koncertom. Najbolj se postavi med njimi najmlajši med mladimi, mali Fabijan, ki ima komaj 14 let, pa že krepko trobi «Flügelhorn» (krilni rog) in kar nič ne zaostaja v koraku za svojimi večjimi tovariši.

POSTOJNA.

Trgovina Milavec se je preselila. Sedaj se nahaja pred meščansko šolo v bližini kinematografa. To se daje naznanje kupovalcem Malega lista.

Zgodovinske drobtine o vaseh pod Nanosom.

(Zbral Podnanosec).

Že davno pred Kristusom so se nastanili pod Nanosom ljudje. Sledovi njihovih bivališč so nam ohranjeni nad Šmihelom, nad Stranami, pri Razdrtem, pri Slavinjah, nad Hruševjem in pri Studenem. Zato so tudi vasi, ki so nastale ob teh predzgodovinskih gradiščih, zelo stare. Nekdanji prebivalci po naših gričih so se živili večinoma z lovom, poljedelstva še niso poznali. Zato so takrat pokrivali podnansko bregove širni gozdovi, po dolinah pa so bila tla veliko bolj močvirna kot so danes. Ko pa se je prebivalstvo množilo in se oprijelo poljedelstva, se je gozd polagoma umikal obdelani zemlji, nastajale so današnje vasi.

Zanimivo je, da so imena večine podnanskih vasi izpeljana od dreves grmovja ali zelišč in od lege, kar dukazuje, da so se ustanovitelji teh vasi naselili v razne vrste gozdnih in jih izpreminjali v travnike in polja. Poskušajmo iz starih listin razbrati imena naših vasi po časovni vrsti! S tem seveda nikakor ni rečeno, da so vasi tistega leta nastale, ampak le, da se v listinah, ki so nam zane, takrat prvokrat imenujejo, pa so lahko mnogo mlajše kot druge, o katerih nam starejši zgodovinski podatki niso še znani.

Prva vas pod Nanosom, ki se nam po kaže v zgodovini, je Studeno (Calteneveld), katero sta l. 1162. isirska grofa Majnhard in Albert pred svojim odhodom v sv. deželo volila samostanu v Stični na Dolenjskem. L. 1229. je tržaški škof Konrad prodal oglejskemu patriarhu vas «Crenitz» ali «Cremberch», kar znači vas Hrenovice. L. 1262. je podelil oglejski patriarh Gregor 2 zemlji v Goricih («villa de Gorizach») v Fevd Hermanu, galdalu (= oskrbniku) v Postojni. L. 1265. našteva isti oglejski patriarh vasi Strane, Studeno in Strmico (Sternitz) kot posest samostana Stične na Dolenjskem, a pod pokroviteljstvom (višjim gospodstvom) patriarhovim. L. 1300. pa najdemo v raznih kupnih in darilnih listinah imena mnogih naših vasi: Hrenovice, Hruševjec (villa Hrusoy), Brda (Werdi), Mali Otok (Ottochum parvum), Veliki Otok (Ottochum magnum), Hrašče (villa de Crasch), Gorenje (Goregnach), Šmihel (St. Michael), Landol (Londau), Razdrto (Preval ali Prevnach).

Prvotni naziv za Razdrto je bil torej Prevalje. Prevalje pomeni namreč kraj, kjer se svet prevlači iz ene doline v drugo,

kakor je to ravno nad današnjo vasjo Razdrto, kjer je prehod iz vipavske (in senožeške) doline v postojnsko. Staro ljudsko izročilo ve povedati, da je bila vas nekdanj na drugem mestu, na sedanjem pašniku Ravne pod Gradiščem. In ker listina postavlja vasi Gorenje, Landol in Šmihel v okrožje Prevalje (in contrasta Prevnach), smemo iz tega sklepati, da je bil na Prevaljah sedež zemljiške gosposke enako kakor v Postojni ali Vipavi. Morda je bil kdaj na Gradišču grad in sedež gosposke, a o tem ne vemo ničesar. Naziv Razdrto pa je dobila vas kasneje, ko so prirodne (morda plaz z Nanosa) ali pa človeške (Turki) sile porušile Prevalje in so ljudje postavili na razdrtnah novo vas, ali, če vpoštevamo ljudsko izročilo, sa nastanili nižje doli na današnjem mestu. Avstrijsko-nemški naziv Praewald je le spakedranka iz nekdanje ga Prevalje, iz katerega so tudi Italijani vpeljali uraden naziv Preval.

V dveh listinah iz l. 1300. se omenja tudi vas Hard, enkrat tudi z označbo lege: vas Hard nad Prevaljami (villa de Hard super Preval), kar kaže, da je bila blizu Razdrtega. Z vasjo vred se omenja 8 zemelj, v celoti jih je bilo pa najbrže še več. Izraz Hard pomeni v stari nemščini gozd. Po legi in številu zemelj mora biti ta Hard le današnje Ubeljsko, ki se je torej nekdanj drugače imenovalo (Gozd.) Morda je bilo takrat današnje Ubeljsko še obdano z gozdom in je dobilo zato tako ime.

V enisti h listin iz l. 1300. se imenuje v okrožju postojnskem tudi vas «Bizwitz» s tremi kmetijami. Danes v tem okrožju ni vasi s tem imenom. Pač pa je je bila nekdanj vas Beševce med Slavinjami in Razdrtim v bližini Treh hiš. Še danes se tam imenuje kos sveta Beševce. Ljudsko izročilo pripoveduje in kaže sledove, da je stala tam nekdanj vas v posesti orehovške graščine, pozneje pa so se baje ti vaščani preselili čez hrib v Orhek. Res pa je, da so deli zemlje v Hribih in Beševcah bili last Orehovcev in imajo nekateri še danes tam svoja posestva. Velik del Beševce pa je v lasti Ubeljcev.

Vas Slavinje se prvokrat imenuje l. 1443., kjer omenja listina štiri kmetije: 3 obdelane, ena pa je pusta. — Vas Predjama je veliko pozneje nastala, še l. 1526. je bila pred gradom samo cerkev Matere božje brez soseske. — Najmlajša vas na podnanskem ozemlju je vas Sajevec. V krstni knjigi hrenoviške župnije, ki se pričenja 21. marca 1657., prvokrat beremo l. 1660., da je bil boter pri krstu «Anže Sajovec ex Sajovec», a ta je pozneje zopet imenovan, da spada pod Rakulik. Torej je vas Sajevec nastala kot posebna naselbina na rakulškem ozemlju, katere ustanovnik je bil Sajevec.

Kmečko tajništvo.

Rodica Fr. Šmarje. Finančno ministrstvo še ni prejelo zahtevanih dokumentov od županstva v Sežani. Pojdite na občino in prosite, naj odpošlje dokumente v Rim, Pos. N. 069319 c.

Zeke Katačina Hrastje 4. Na finančnem ministrstvu manjkajo dokumenti ki jih je minister zahteval od občine v Št. Petru, še aprila meseca. Podrežite pri podeštatu naj odpošlje dokumente. Pos. N. 059332 c.

Grdevič Josip Materija 17. Z ministrskim dekretom št. 401552 od 22. aprila 1827 (Pos. N. 067427 D vam je bila prošnja za pokojnino zavrnjena, ker so vaše gospodarske razmere dobre. V teku 90 dni (od dneva vročitve dekreta) lahko napravite rekurz na Sezione Speciale della Corte dei Conti - Roma.

Barbo Anton za Amalijo, Marijo in Antonijo Morelj Zagorje. Z dekretom št. 30034 od 2. marca 1925 je bila začasno likvidirana pokojnina, ker manjkajo nekateri Dokumenti od županstva in sodnije (atto notorio municipale e atto notorio giudiziale) ter izpričevalo o italijanskem državljanstvu. Preskrbite si dokumente in pošljite jih na finančno ministrstvo pod Pos. N. 079464.

Rekvizicije

Kobal Anton Budanje 84, Reg. N. 24784 V. Reg. C. Trieste.

Rebula Alojzija Volčjigrad 7, N. 2135 V. Reg., N. 14174 V. Reg., Reg. a 615 Reg. C. Trieste.

Merkuža Ivan Volčjigrad 56, N. 17654 Reg. C. Trieste.

Mellikovec Josipina Volčjigrad 63, N. 17646 Reg. V Reg. C. Trieste.

Pipan Anton Brje 20, N. 20573 Reg. V Reg. C. Trieste.

Za vse omenjene prošnje smo posredovali v evidenčnem uradu za rekvizicije na finančni intendanci. Na naše posredovanje se prošnje pomaknejo za stopnjo višje — v oddelek pred likvidacijo.

Lozej Leopolda Volčjigrad 13. Vaše prošnje nismo mogli iztakniti med rekvizicijami. Bomo še enkrat poskusili.

MALI OGLASI.

ČISTILO ZA ZUBE „Ideal“, sestavljeno iz močnih snovi, izvrstno razkužuje usta odpravi smrdljivo sapo, utrdi dlesno ovira gnitje. Kdor ga pravočasno uporablja, prepreči vnetje čeljusti in ga nikoli ne bole zobje. Vlije se 30 do 40 kapljic na 1/2 l vode in se izperejo usta. Če močno boli zob, se dene par kapljic samega «Ideal» na vato in se položi v zob. Priporoča se posebno tistim, ki imajo pokvarjene zobe in same škrbine. Izvrsten je za razkuženje in grganje pri vnetju v grlu. — Za čiščenje zob je dobra rožnata in črna pasta. Ima fin okus, naredi zobe bele, ovira zobni kamen, razkuži usta in jih prijetno osveži. — Priporoča se, zlasti za slabotne otroke, ki dolgo ne shodijo, za slabotne v prsih, rahitične *Kalciferat*, zelo okusen sirup. — Za otroke je priporočljiv prah in mazilo «Ireos». — Odklikovani laboratorij LEKARNA PRI ODREŠENIKU - Bistrica.

GLYKOL CASTELLANOVICH.

Izredno učinkovito brezalkoholno sredstvo proti oslavljenju živcev, spošnemu oslavljenju teka in za ženske v slučajih nerednosti v čiščenju. Cena steklenice L. 8.50. Za popolno zdravljenje 6 steklenic. Cena L. 45.50. Trst, Via dei Giuliani, 42.

ACQUA DELL'ALABARDA.

proti izpadanju las. Vsebuje kinin in je vsled tega posebno priporočljiva proti prehladu in za ojačenje korenin. Steklenica po 6 lir — se dobiva v lekarni Castellano, lastnik F. Bollafio, Trst, Via Giuliani 42. — V Gorici, Via Carducci 9 pri Fiegel.

VELIKA ZALOGA papirja, papirnatih vrečic. Uvoz in izvoz na vse kraje Po ugodnih cenah. Tvrda Gastone Dolinar, Trst - Via Ugo Polonio 5.

Zobozdravniški ambulatorij

Dr. G. LAURINSICH

TRST — Via delle Sette Fontane 6 — TRST

Izvršuje točno vsako delo z zlatom in kavčukom. - Slovincem z dežele poseben popust za potne stroške.

Govori se slovensko.

Delo zaječeno.

Cene ljudske.

Odprto od 9-13 in od 15-19 - Ob nedeljah od 10-12.

Kje pa vi kupujete obutev?

Najboljšo čevljarnico v Trstu ima

Matija Pahor

Trst — Via Arcata 19 — Trst

LASTNA IZDELOVALNICA

Čevlji delani samo na roko

Tvrda znana po vseh podzelskih sejnih.

Velika izbira.

Prijazna postrežba — Zmerne cene.

POSTEN kmečki mladenič, gospodar, išče znanja s pošlenimi kmečkim dekletom v svrhu takojšnje ženitve. — Ponudbe s sliko in pojasnili na upravo Mal. lista.

Kaj si koristiš

ako kupiš ceno testemine. Napolnijo se samo želodci, ne izdajo pa nič. Testemine «Pekatele» so zelo redilne in ker se zelo nakuhajo jih manj potrebuješ od drugih. Zanesljivo prave v 1/2 kg. originalnih zavojih.

Raztrgan misale

v sicer snažni cerkvi je res neka grdega. Kaj tedaj? Popraviti in prevezati ga daj! Kje? V Katoški tiskarni v Gorizi, Riva Piazzetta 18.

Jakob Bevc

urarna in zlatarna

TRST, Campo S. Giacomo št. 5

Najlepša prilika za nakup birmanskih daril!

ETERNIT

Zaloga - TRST

sa je preselila v VIA TRENTO
STEV. 16. (Pri evangelijski cerkvi) - Shranite naslov!

Zobozdravnik

dr. Sardoč D.

ordinira

v Trstu

via M. P. Imbriani 16 III

(Prej via S. Giovanni)

od 9-12 in od 3-7.

Gospodarstvo

Zastoj v denarnem prometu.

Gospodarska zadruga v Nekljé je dolžna posojilnici istotam 50.000 lir. Ker se posojilnica sama nahaja radi izostalih vlog in stalnega dvigovanja potrebnih vlagateljv v večni denarni zadregi, je zahtevala od zadruga, naj vrne izposojeno svoto. Predsednik zadruga je bil pa hud: «Prav sedaj, ko nam tako trda prede, nas terjate. Trgovcem moramo plačati, če ne nam ne dajo blaga. Če pa nimamo blaga, moramo trgovino zapreti». Posojilnica je navsezadnje morala počakati. — Čez štirinajst dni pride predsednik zadruga k posojilnici. Ima namreč desetisoč lir vloženih in jih hoče dvigniti. Dobil je odgovor: «Potrpajte, nimamo». Zopet je bil hud: «Kaj še do lastnega denarja ne morem? Če mi v teku osmih dni ne izplačate, vložim tožbo. Kupil sem zemljišče in pogodil sem se, da plačam jutri. Če ne plačam, mi nastane velikanska škoda». Pa so mu povedali: «Poskrbite, da bo Gospodarska zadruga, pri kateri ste predsednik, vrnila posojilo, pa Vam bomo takoj izplačali Vašo vlogo. Odkod naj vzame posojilnica denar, če dolžniki ne vračajo in če nihče ne vlaga?»

Takšen je sedaj pri nas splošen položaj: hranilne vloge se čimdalje bolj krčijo, ker vsi le dvigajo, nihče ne vlaga, in posojil ni mogoče izterjati, ker dolžniki nimajo denarja. Večna skrb, kako ustreči vlagateljem, je vsakdanji kruh naših posojilničarjev.

Pravtako čuti, če ne bolj, iste težave naša Zveza. Kakorhitro se je začela javljati kriza, je ustavila vsako nadaljnje dovoljevanje kreditov, obenem izterjuje od dolžnikov, kar je le mogoče. Marsikomu to ni bilo niti prijetno niti po volji. A prej pride korist celokupnosti, potem šele drugi oziri.

Vse naše posojilnice in zadruga morajo v interesu skupnosti svoje poslovanje prilagoditi sedanjim razmeram. Naša prva skrb mora biti, da naša organizacija srečno prestane sedanjo preizkušnjo. Za to pa je treba razumevanja položaja in sodelovanje vseh.

O gospodarskih zadrugah smo že večkrat pisali, kako naj se varjejo vsake nove investicije denarja, povečanja skladišča in dajanja na upanje.

Največjo nalogo pa imajo naše posojilnice: dovoljevanje posojil se mora v teh razmerah popolnoma ustaviti. Posojilnica mora in je dolžna najprej poskrbeti, da bo mogla vračati vlagateljem, medtem ko ni dolžna dajati posojil.

Pri posojilih je treba z vso vztrajnostjo zahtevati vsaj delno odplačevanje, čeprav v majhnih obrokih. Voditelji posojilnice naj vplivajo v tem smislu na ljudi posebno sedaj, ko je oživila kupčija s sadjem in z zgodnjimi pridelki. Kakorhitro prodajo kaj vina, naj skuša od njih kaj izterjati. To bo koristilo posojilnici, a še najbolj ljudem samim, ki se bodo tako čimprej iznebili svojih dolgov. O izterjanju obresti bi morala biti menda vsaka beseda odveč.

Dolžniki naših zadružnih ustanov naj pa nikar ne izrabljajo preveč potrpežljivosti voditeljev; naj se zavedajo svojih dolžnosti ter naj si z vsemi močmi prizadevajo, da izplačajo po možnosti takoj ali v obrokih svoje dolgove, drugače bodo morale tudi naše ustanove pustiti vse ozire. Drugi denarni zavodi naših krajev že davno vse drugače postopajo in izterjujejo s skrajno brezobzirnostjo dolgove. Skušajmo si urediti naše medsebojne obveznosti vestno, da se izognemo dragim pravdam in obvarjemo našo posest nepotrebnih bremen.

Nikar pa se ne dajmo oplahiti od trenutnih težkoč. Naša stvar je prestala že marsikatero težavo in tudi ta preizkušnja bo šla mimo nas, če bomo možje na svojih mestih.

(D. Doktorič v Gosp. listu št. 6)

Mesne cene.

Občinski komisar v Trstu je smatral za potrebno, da pritiska na mesarje, ker niso hoteli znižati cene mesa v zadostni meri. Izdal je uradne najvišje cene, veljavne od 9. junija dalje: prednji konec s kostjo 7 lir; zadnji del s kostjo 8.60 L; zadnji del brez kosti 11.80 L. Priklada (kosti) pa ne sme presegati 25% teže. Mesarji morajo te cene imeti nabite na vidnem mestu v prodajalnici. Nastop občinskega komisarja je vreden pohvale, a po našem mnenju bi bila cena lahko še nekoliko nižja. Cena govedi je na živo težo poprečno 2.80, iz Jugoslavije pa ob sedanji valuti še nižja. Torej mora biti tudi cena mesa temu primerna.

V Tržiču je dal podeštati sledeče cene: prednji del 7 L do 7.40; zadnji s kostjo 8.20; zadnji brez kosti 11 lir. To razmerje cen se nam zdi boljše.

Posojila poljedelcem.

«Istituto Federale di Credito per il Risorgimento delle Venezie» bo dal v letu 1927. 30 milijonov lir agrarnega (poljedelskega) posojila po obrestni meri 5.25%. Posojilo se mora uporabiti za obnove ali nasade vinogradov in sadnih dreves, za spremembo kulture, za raznovrstno sistematiziranje zemljišč, za zidanje gospodarskih poslopij i. t. d.

Posojilo treba odplačati najkasneje v petih letih. Prošnje za posojilo morajo biti izpolnjene na posebnih tiskovinah. Za informacije naj se kmetje, ki bi želeli tako posojilo dobiti, obrnejo do svoje bližnje posojilnice.

Tržaški promet. — V maju l. 1926. je znašal trgovinski promet naše luke 4,395.925 kvintalov, v maju 1927. pa 4,351.319 kvintalov. Razlika med lani in letos je torej 44.606 kvintalov. Za toliko je promet padel; v odstotkih povedano je bil v letošnjem maju promet za 10% manjši kakor lani.

Bankovci. — Tiste po 25 lir sprejema samo še banka do konca tega leta; po novem letu jih ne bo marala več in bodo brez vrednosti. Tisti po 5 in 10 lir imajo v splošnem prometu še veljavo do konec leta; po novem letu se morajo zamenjati v banki.

Cene po Istri. Črno vino: Izola 240-250, Piran 250, Završje 220-240, Momjan 260. — Belo vino: Izola 230, Piran 240, Momjan 280, Rovinj 200-230.

Beneške obligacije (vojna odškodnina) imajo zdaj borzno ceno 62 lir gotovine za 100 lir tiskanih obligacij.

Zlato. Uradna cena zlata je 345 lir v bankovcih za 100 lir v cekinih. Cekin za 20 kron se prodaja za 70 papirnatih lir.

Počem je lira?

Dne 22. junija si dal ali dobiti:

Za 100 dinarjev	30.50 L
» 100 čeških kron	52.— »
» 100 franc. frankov	69.— »
» 100 švivalskih fr.	339.— »
» 100 nemških mark	414.— »
» 100 avstr. šilingov	240.— »
» 1 dolar	17.40 »
» 1 angleški funt	85.50 »

Naša pošta.

Lawrenčič. Pismo z dne 28. 5. dospelo je šele po 3 tednih.

Tipografia Fratelli Mosetti — Trieste.

Knjigarna in papirnica

Štoka

d. z. o. z.

TRST — Via Milano šte. 37.

se priporoča sl. občinstvu v mestu in na deželi, župnim, občinskim in šolskim uradom, pisarnam, obrtnikom, trgovcem in zasebnikom.

Lastna knjigoveznica

Založba Vedeža, Kleinmayerjeve italijanske slovniče, slovensko-italijanskega in italijansko-slovenskega slovarja. Ima v zalogi vse najnovejše slovenske knjige.

Kupujte vedno le

holandski kakao

DE JONG'S

ki mu gre prvenstvo po pristnosti in kakovosti.

ZOBOZDRAVNIK

Dr. L. Mermolja

sprejema

V GORICI

na Travniku št. 5 II.

ČEBULE

lilij Sv. Antona

kupi v veliki množini

M. GERMAN

TRST, Via Michelangelo B. 38

ZDRAVNIK

Dr. IGOR FRANKO

absolvent dunajske klinike,
ordinira odslej samo

v IL. BISTRICI

vsak dan

od 10-12 in od 15-17 h.

Za cerkve, dvorane - hotele, gostilne

Harmoniji

Klavirji Pianini Avtopiani

izvršeni od prvovrstnih tovarn

„Pollmann & Weiss“, „Stallberger“ itd.

Ugodni plačilni pogoji

PRODAJA—MENJUJE—POSOJA—POPRAVLJA.

Cenik ali proračun na zahtevo zastoj.

Trgovina s klavirji inž. Gino Riosa - Trst via Mazzini 44.
TELEFON 746.

Čevljarnica FORCESSIN

odlikovana v Parizu in Genovi 1924.
z veliko premijo, diplomom in zlato svetinjo

Trst — via Caprin 5 pri Sv. Jakobu — Trst



Le k Forcessinu vsi hité,
da si obužejo nogé.

On šiva trdno in močno,
pa elegantno in lepó.

Ko pa račun vam naredi,
se vam celo poceni zdi.